

2040518670

Antwoord kamervragen Koşer Kaya (D66) over de toelating van in het buitenland gediplomeerde artsen. (Ingezonden 21 juli 2005) (beantwoord 19 augustus 2005)

1

Ja.

2

Naar mijn mening zijn de voorwaarden voor erkenning van de beroepskwalificaties waaraan artsen die buiten de Europese Economische Ruimte (EER) en Zwitserland, verder te noemen: niet-EER artsen, hun diploma hebben behaald voldoende duidelijk. Hetzelfde geldt voor de procedure voor de diplomavergelijking. Deze artsen dienen – evenals de Nederlandse artsen – te voldoen aan de opleidingseisen van de Wet BIG (hfst. III), om ingeschreven te kunnen worden in het BIG-register. De beroepskwalificaties van niet-EER artsen worden getoetst aan het Raamplan 2001 Artsopleiding, de algemene eindtermen van de Nederlandse artsopleiding. De beoordeling van de beroepskwalificaties gebeurt nadat de niet-EER arts een aanvraag voor een verklaring van vakbekwaamheid heeft ingediend. Een kennis- en vaardighedentoets kan een onderdeel van de beoordelingsprocedure zijn indien de aangewezen commissie van deskundigen een dergelijke toets nodig acht om de beroepskwalificaties beter te kunnen beoordelen. Deze procedure is tot aan de hoogste rechterlijke instantie getoetst en niet als ondeugdelijk beoordeeld.

3

Uit de mij beschikbare gegevens blijkt dat momenteel – peildatum 2 augustus 2005 – een aantal van 211 buitenslands gediplomeerde artsen een aanvraag in behandeling heeft. Deze gegevens hebben betrekking op het aantal artsen dat een aanvraagformulier heeft ondertekend en toegezonden en op welke aanvraag nog geen definitieve beslissing is gevallen. De afgelopen jaren bedraagt de gemiddelde termijn 17,5 maand. Daarbij is inbegrepen de periode die de betrokkene nodig heeft voor de huidige kennis- en vaardighedentoets. Deze periode is afhankelijk van de tijd die het de betrokkene kost zich voor te bereiden op de toetsen en van de individuele toetsresultaten. Hierbij moet gedacht worden aan een termijn van een jaar. In 2002 werden van de 303 artsen van buiten het EER-gebied die een aanvraag indienden 145 op termijn geregistreerd. In 2003 betrof dit 183 van de 477 en in 2004 108 van de 295. Bij aanvragen van artsen van buiten de EER en Zwitserland wordt bij ongeveer een kwart van de verzoeken de aanvraag stopgezet. Vaak betreft dit beroepsbeoefenaren die niet over een verblijfsvergunning beschikken of die ook in andere landen proberen een gelijkstelling te verkrijgen.

4

Het is mij bekend dat er in het Verenigd Koninkrijk (VK) voor buitenslands gediplomeerde artsen – die niet in aanmerking komen voor erkenning in het kader van Europese regelgeving – de mogelijkheid bestaat om deel te nemen aan de zogeheten PLAB-test. PLAB staat voor Professional and Linguistic Assessment Board. De General Medical Council (GMC) in het VK past deze PLAB-test toe; men dient bij de GMC geregistreerd te zijn, voor het uitoefenen van het beroep van arts in het VK. Dat veel buitenslands gediplomeerde artsen, na het in Nederland indienen van een aanvraag en het ontvangen van een beschikking, naar het VK zouden vertrekken om daar deel te nemen aan de PLAB-test is mij niet bekend. Wel heb ik in het verleden, tijdens het verloop van individuele erkenningsprocedures in Nederland, van enkele aanvragers begrepen dat zij deze stap overwogen of hebben overwogen. Of daaraan uitvoering is gegeven, is mij niet bekend. Onderzoek naar het aantal buitenslands gediplomeerde artsen in Nederland dat daadwerkelijk heeft deelgenomen aan de PLAB-test en vervolgens is vertrokken naar het VK, acht ik niet zinvol. In de eerste plaats wijs ik op de ontwikkeling van een «assessmentprocedure» voor buitenslands gediplomeerden in Nederland; zie mijn antwoord op vraag 6. In de tweede plaats heb ik geen zicht op buitenslands gediplomeerde artsen die hun

erkenningsprocedure hier hebben afgerond; na een definitieve beschikking wordt een dossier gesloten.

5

In de voorbereiding op het project «assessmentprocedure» – zie mijn antwoord op vraag 6 – is naar diverse toetssystemen in andere landen gekeken. Vooral Angelsaksische landen – naast het VK, de Verenigde Staten, Canada, Australië – maken gebruik van vormen van examinering. Een vergelijkbaar systeem wil ik nu introduceren voor buitenslands gediplomeerde artsen.

6

In oktober 2003 heb ik opdracht gegeven een project te starten met als doel de ontwikkeling van een assessmentprocedure voor buitenslands gediplomeerde artsen. Bij brief van 23 maart 2005 (IBE/BO/2569603) heb ik de Tweede Kamer geïnformeerd over de maatregelen met betrekking tot het versnellen en verbeteren van de procedures bij de erkenning van buitenlandse diploma's. In deze brief gaf ik aan dat als eerste stap het deelproject «buitenslands gediplomeerde artsen» is begonnen: iedere arts met een diploma van buiten de EER zal worden onderworpen aan een landelijke basistoets en een landelijke medische kennis- en vaardighedentoets. De uitkomst van de toetsen is bepalend voor de verdere weg, die de arts in kwestie dient te gaan. Binnen deze procedure wordt de arts een actieve rol toebedeeld. Door de toets te koppelen aan een scholingsadvies wordt gezorgd voor een betere aansluiting bij de onderwijsinstellingen. Dit zal naar verwachting resulteren in een kortere doorlooptijd.